

Matteüs 26,28 – Het kruis van Christus: zijn bloed voor ons vergoten

De betekenis van het kruis van Christus (2)

Liturgie

- Voorzang: Gez 90 (was GK 15)
- Votum/groet
- Zingen: Ps 113,1.2
- Wet
- Zingen: Gez 155,3.4.5 (was GK17)
- Gebed
- Lezen: Matt 26,17-30
- Zingen Ps 116,1.2.6.7
- Preek
- Zingen Gez 69 (was GK 18)
- Gebed
- Avondmaalsformulier
- Zingen LB 203,5.6.7
- Viering
- Zingen: Gez 139,4.5 (was GK 30)
- Collecte
- Zingen Ps 117
- Zegen

Opmerkingen:

– hierboven is de nummering van het nieuwe Gereformeerd kerkboek gevolgd.

– ik hoor het graag van te voren wanneer deze preek ergens gelezen wordt. Mijn mailbox is geduldig: hansburger@filternet.nl

– bij deze preek is een A4-tje beschikbaar met preeksamenvatting en een leesrooster; zie onder downloads/preekverwerking.

Preek over Matt 26,28– het kruis van Christus: zijn bloed voor ons vergoten

Broers en zussen, gemeente van Jezus Christus,

1. In deze lijdenstijd staan we stil bij de betekenis van de kruisiging van Jezus Christus. Twee weken geleden stonden we stil bij het wonder van het kruis, een wonder van Gods liefde. Vandaag vieren we het avondmaal. We gedenken dat Jezus zijn lichaam en zijn bloed voor ons gegeven heeft. We eten het brood en drinken de beker.

Eén van die twee, het bloed, is een belangrijk motief als het gaat om het kruis van Jezus Christus. Als de betekenis van het kruis door de apostelen wordt aangeduid, gaat het vaak over 'bloed'.

Jezus heeft ons gekocht met zijn bloed. Door zijn bloed krijgen we vergeving van zonden. Het bloed geeft ons vrede en brengt ons weer bij God. In de brieven van Paulus komt het een aantal keren naar voren, en zeker in de brief aan de Hebreëën. Juist die brief gaat over de betekenis van het bloed van Christus, het offer dat hij heeft gebracht als de grote hogepriester.

Vanmorgen staan we samen stil bij juist dat aspect van het kruis van Christus: zijn bloed voor ons vergoten. En we doen dat naar aanleiding van Jezus' woorden bij de beker: 'Dit is mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden'.

Stel het je voor hoe Jezus het zegt. Hij weet dat het niet lang meer duurt voor hij zal sterven. Hij heeft zoveel verzet opgeroepen, dat zijn dood nu onafwendbaar is geworden. Maar hij wil ook sterven. Niet om zelfmoord te plegen. Niet om een martelaar te zijn. Hij weet dat hij de knecht van de Heer is, de beloofde Messias. Hij weet dat zijn dood onze verlossing betekent. Hij wil sterven, voor velen, voor ons.

Stel je voor. Hoor hem het zeggen: 'Mijn bloed', 'voor velen vergoten'. Zo bekend. Maar ook zo bijzonder: Jezus heeft het over zijn eigen bloed. Hij geeft zijn eigen leven voor ons! Hoor hem het zeggen, als je straks uit de beker drinkt. 'Drinkt allen hier uit, dit is mijn bloed, vergoten voor jou'.

Maar voordat we het avondmaal gaan vieren, staan we eerst wat langer stil bij de betekenis van dat bloed. Voor Jezus en zijn leerlingen had dat bloed een betekenis die het voor ons niet vanzelf meer heeft. Laten we daarom samen nagaan, waaraan zij dachten bij 'bloed'.

2. Wanneer zegt Jezus het eigenlijk, 'Dit is mijn bloed'? Dat is van belang om te begrijpen waaraan zijn leerlingen dachten toen hij het zei.

Jezus en zijn leerlingen vierden het Pesach-feest. Dat feest herinnerde aan de uittocht uit Egypte. God had zijn volk uit de slavernij bevrijd. Het was een bevrijding door het oordeel heen. Gods oordeel had Egypte getroffen, in de tien plagen. Gedeeltelijk had dat oordeel het volk Israël wel getroffen, gedeeltelijk niet. Bij de laatste plaag waren allen oudste zonen in Egypte gedood. Alle oudste zonen, behalve de oudste zonen van het volk Israël. Waarom hun zonen niet?

Vanwege bloed. Het bloed van het Pesach-lam hadden de Israëlieten aan hun deurposten gesmeerd. Waar HEER op zijn nachtelijke tocht door Egypte bloed zag, ging hij niet naar binnen. In andere huizen doodde hij wel de oudste zonen. Door het bloed van het Pesach-lam ging Gods oordeel aan Israël

voorbij.

Het Pesachfeest, dat was het feest van bevrijding, uit slavernij, maar ook bevrijding van het oordeel. Dankzij het bloed van het lam.

Tegelijk was het een feest van hoop. Wat was er over van het volk Israël? Een rest was er nog, in Juda en Galilea, teruggekeerd uit ballingschap. Maar het herstel van het volk Israël, het herstel van het koningschap van David, de komst van Gods rijk, daar werd nog op gewacht. Het Pesach-feest riep verlangen op naar een nieuwe bevrijding.

En op dat feest neemt Jezus de beker, laat de discipelen eruit drinken, en zegt: dit is mijn bloed. Jezus trekt alle lijnen naar zichzelf toe. Zelf gaat hij in het midden staan. Het gedenken van die bevrijding uit de slavernij van Egypte van lang geleden; het verlangen naar definitief herstel van het volk Israël, definitieve terugkeer uit de ballingschap – het krijgt zijn vervulling in Jezus. Bevrijding uit slavernij, terugkeer uit ballingschap, het herstel van het volk Israël: het komt er door het bloed van Jezus Christus.

Daarmee doet Jezus hier een enorme claim. Je kunt er op twee manieren op reageren. Je kunt weggaan en Jezus verraden, zoals Judas. Je kunt Jezus erom uit de weg ruimen, zoals de geestelijke leiders en de Romeinse overheid deden.

Je kunt ook de beker aannemen, en drinken. Dit is Jezus bloed, gegeven voor mij. Zijn dood het is mijn bevrijding, het is het einde van mijn slavernij, het is het herstel van Gods volk en van de hele schepping.

Drink zo de beker, als we straks avondmaal vieren.

3. Maar waarom heeft dit bloed dan zo'n grote betekenis? Israël vierde het Pesach-feest omdat ze uit Egypte geleid werden en naar het beloofde land werden gebracht. Daar werd de bevrijding heel concreet. Hoe kan dat bloed van Jezus,

vergoten toen hij gekruisigd werd, zo'n grote impact hebben? Is zijn dood echt vergelijkbaar met de uittocht?

Het staat ver van onze leefwereld af – bloed, offers, een altaar, een priester. Sinds Jezus zijn er geen offers meer nodig, maar daardoor moeten we ook meer moeite doen om te begrijpen waarom zijn offer nog wel nodig was; wat de betekenis was van zijn bloed.

Daarom hebben we het OT nodig, om te weten wat Jezus' leerlingen gedacht hebben toen Jezus zei: 'Dit is mijn bloed, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.' Daarom staan er in het leesrooster voor deze week een aantal gedeeltes uit het OT, waarin duidelijker wordt wat dat bloed voor betekenis had.

Bloed.

Bloed doet iets met zonde, met schuld. Het lijkt wel of bloed zonde, vervuiling, onreinheid, onheiligheid, schuld, absorbeert en in zich op neemt. Bloed bedekt zonde. Bloed verzoent onze schuld. Het leven van het offer wordt gegeven in de plaats van het leven van de zondaar. Zo wordt het offer getroffen door Gods doodsvonnis. Het offer sterft en neemt door zijn bloed de zonde als het ware mee in zijn dood. Met als effect: de barrière die er tussen ons en God is, wordt opgeruimd. Er is een muur die ons van God scheidt: onze zonde. Het bloed ruimt die zonde op. Door het bloed worden we zo weer bij God gebracht. Het offer sterft in plaats van de zondaar, de zonde wordt bedekt, en de relatie met God wordt hersteld.

Dit is mijn bloed, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden, zegt Jezus.

En zijn discipelen zouden het kunnen snappen. Ik hoop dat jullie er nu ook iets meer van snappen. Tussen mij, tussen ons en God in, stond die muur. De muur van de zonde. Het bloed van Jezus bedekt die zonde. Jezus neemt die zonde mee in zijn eigen dood. De zonde, de muur is weg. Door Jezus' bloed staat

er niets meer in tussen God en ons.

Avondmaal vieren is: de beker nemen en drinken. Zijn bloed vergoten tot vergeving van mijn zonden. Zijn bloed ruimt mijn zonde op en brengt mij zo weer bij God. Dat is de echte bevrijding van slavernij. Dat zorgt voor echte terugkeer uit ballingschap. Daar wordt echt het leven genezen.

Drink zo de beker, als we straks avondmaal vieren.

4. Jezus zegt nog iets. Dit is mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond. Dat herinnert opnieuw aan de uittocht uit Egypte. God had Israël bevrijd uit de slavernij. Daarna werd er bij de Sinaï een verbond gesloten. God had zijn wet gegeven. Mozes had voorgelezen uit het boek van het verbond. Daarna nam Mozes het bloed van het verbond, en besprenkelde daar het volk mee. Het gedeelte waarin dit beschreven wordt, is ook opgenomen in het leesrooster. Dat was het bloed van het Oude verbond.

Nu zegt Jezus: Drink uit deze beker, dit is mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond. Het oude verbond was stukgelopen, verbroken door het volk. De profeten hadden een nieuw verbond aangekondigd. Jezus zegt: ik breng dat nieuwe verbond.

Dat nieuwe verbond is een verbond dat niet meer stuk kan. Nu is de bevrijding uit de slavernij van de zonde definitief. Nu is de terugkeer uit de ballingschap van de schuld een terugkeer voor altijd. De zonde is verzoend door het bloed van Jezus. Onze relatie met God is een nieuw verbond. Een verbond dat niet stuk kan, als je leeft in eenheid met Christus, als de Geest in je woont. Dan kan onze relatie met God niet meer stuk.

Avondmaal vieren is: de beker nemen en drinken. Door zijn bloed opgenomen in het nieuwe verbond. Ik, wij, we hebben door Jezus Christus en de Heilige Geest een relatie met God die niet meer stuk kan. Wij delen in het nieuwe verbond.

Stel je voor: dat allemaal door het bloed van Jezus. We hebben het niet zomaar over bloed. We hebben het over het bloed van Jezus Christus. Gods lieve Zoon. Hij wist dat zijn volksgenoten hem zouden doden. En hij wilde zich laten doden. Hij wilde voor hen sterven. Voor ons. Hij wilde door zijn bloed onze zonde bedekken. Hij wilde door zijn bloed ons bevrijden. Hij wilde door zijn bloed ons weer bij God brengen, in een nieuw verbond. Daarom wilde hij sterven. Stel je voor: hij wilde sterven.

Wij vieren feest. We drinken de beker van de dankzegging. We toasten op Gods goedheid.

Stel je voor: wij vieren feest – dankzij het bloed. Dankzij de dood van Jezus. Zijn dood, zijn bloed – het is ons leven.

Avondmaal vieren is: je verbazen over zijn dood – voor jou, voor u.

Wat een liefde.

Wat een wonder.

Wat een Heer hebben wij.